

Erős Ausztria.

Tisza István ujévi beszéde erős hullámba hozta nemcsak a magyar politikai köröket, hanem az osztrák sajtót is. Tisza, akit az ellenzék már bukott embernek tett meg, ujévi beszédében olyan önértékes, határozott hangot használt, ami ugyan Tiszánál nem szokatlan, de egy bukófélben levő politikustól kissé mégis meglepő lenne. A miniszterelnök beszédében részletesen foglalkozott az összes aktuális kérdésekkel, meggyőző érvei voltak a kormány kül- és belpolitikai magatartásának igazolására, az ellenzékhez is volt egy-két figyelmeztető szava. Beszédének alaptétele az volt, hogy politikai ténykedéseiben mindenkor a közérdek szolgálata irányította és ha mégis netán a személyét helyezte előtérbe, ezt is csak akkor tette, amikor fontos magyar őrhelyek megvédése kívánta.

Ezzel a miniszterelnök egyes osztrák politikai csoportok törekvéseire célzott, amelyek Magyarország állami önállóságának rovására centralista célokat akárnak szolgálni. Tisza ezeknek az uraknak már a mult-kori ujévi beszédében megadta a választ, amidőn örült hóbortnak bélyegezte ezeket a fel-felsettenkedő törekvéseket. Akkori megállapításait Tisza most szószerint megismételte, amire szükség volt, mert az ország talán nem teljesen indokolatlan nyugtalansággal figyeli az osztrák politikai élet legutóbbi megnyilvánulásait és a közvélemény nagy része az osztrák kormányváltásban és Czernin külügyministerségében Magyarországra nézve nem kedvező fordulatot lát.

Mi Tisza beszédének épen azt a részét tartjuk különösen figyelemreméltónak, a melyben erélyesen száll szembe azokkal, akik Magyarország önállóságához és függetlenségéhez vakmerő kézzel hozzányulni merészkednének és Magyarország belügyeibe való illetéktelen beavatkozáshoz vennének maguknak bátorságot. Tisza kijelentette, hogy az új osztrák miniszterelnök és gróf Czernin meggyőződése szerint teljesen távolállanak ezektől a tendenciáktól, a külügyminiszterváltozás nem jelent rendszerváltozást Magyarország rovására, aminek bizonyítékául szolgál a külügyminiszter ismertes nyilatkozata, amely szerint gróf Czernin a dualizmusnak és paritásnak föltétlen híve és mi sem áll tőle távolabb, mint hogy beavatkozni próbáljon Magyarország politikai ügyeibe.

A miniszterelnök, amidőn az osztrák vezető politikai körök törekvéseiről szól, annak a véleményének ad kifejezést, hogy ami most Ausztriában történik, az osztrák állam erősítésén fáradozó elemeknek koncentrációs kísérlete minden hátsó gondolat nélkül a dualizmus és a paritás alapján. Ilyen törekvések pedig — mondja Tisza — a magyar nemzet és a magyar kormány teljes rokonszenvére érdemes és ebben az osztrák kormány a magyar kormány támogatására föltétlenül számíthat, mert érdeke a magyar nemzetnek, hogy erős, életképes Ausztriával legyen egybekapcsolva; a háboru ezt igazolja. Hiszen Ausztria gyöngesége mindig csak növeli a mi feladatunkat, növeli azoknak az áldozatoknak a nagyságát, amelyeket a magyar nemzetnek kell meghoznia.

A miniszterelnök beszédének ez a része az osztrák sajtóban nagy recenzust keltett, ami leginkább bizonyítja, hogy Tisza egyáltalán nem az az ember, akitől a magyar érdekeket féltetni kell. Az osztrák sajtó hadba szállása Tisza ellen mutatja, hogy a magyar miniszterelnökben erős ellenfelüket látják a jogtalan osztrák törekvésekkel szemben, mert Tiszának bizonyára nem az a kijelentése keltett oly nagy felháborodást, hogy amennyire módjában van, a magyar kormány támogatni kész a testvérállam kormányának

működését, amely erős és életképes Ausztria megalapozásán fáradozik. Bizonyára nem erre mondja az Arbeiterzeitung, hogy arcátlanlás és valószínűleg nem ezért tiltakozik a Zeit az ellen, hogy Tisza még most is a monarchia nevében beszéljen. Hiszen csak föltehető, hogy ők is erős és életképes Ausztriát akarnak. Ebben tehát egyet kell érteniök Tiszával. De ugyilátszik, Ausztriában még mindig vannak olyanok, akik Ausztria megerősödésének előfeltételét a gyenge Magyarországból látják. Azoknak, akik a párt-harcok felidézésével a magyar kormánynak hadállását megingatni próbálják, szolgáljon intő figyelmeztetésül az osztrák sajtó egy részének ez a burkolt önvallomása.

Ujabb antant-jegyzék Görögországhoz.

Páris, január 2. (Havas-ügynökség.) A három védőhatalom követi december 31-én a következő jegyzéket írták alá és adták át a görög kormánynak:

Franciaország, Nagybritánia és Oroszország követi, mint Görögország védőhatalmainak képviselői még egyszer kifejezik meglegedésüket azon a válaszon, amelyet december 1-én átadott közlésükre kaptak. Bátorkodnak kormányaik nevében a következő kezességi és elégtételt kérő kívánságokat a görög kormánnyal közölni:

1. A görög haderőt a görög szárazföldön és általában az ország egész területén, Peloponézus kivételével, olyan mértékű állományra szállítják le, amely föltétlenül szükséges a rendőri és a rendfenntartó szolgálatra. Minden fegyvert és lövészert, amely a leszállított állomány szükségletét meghaladja, Peloponezoszba kell vinni, ugyancsak az összes gépfegyvereket és az egész tüzérségi felszerelést is lövészertel együtt, olyképen, hogy az elszállítás után a görög hadseregnek Peloponezoszon kívül sehol se legyen sem ágyúja, sem gépfegyvere, sem más hadianyaga. Az ilyképen átalakult katonai helyzet mindaddig megmarad, amíg a szövetséges kormányok szükségesnek tartják, még pedig külön megbízottak ellenőrzése alatt, akiket kormányaik a görög hatóságoknál meghiteltetnek.

2. A tartalékosok mindenféle egyesületének és gyülekezésének megtiltása Görögországban a korinthusi szorostól északra és a fegyverviselési tilalom szigorú keresztülvitele minden polgári személlyel szemben.

3. A szövetségesek különböző felügyeleti jogának visszaállítása olyan formában, amilyenre nézve a görög kormánnyal meg egyezhetünk, hogy minél kevésbé zaklassuk vele.

4. Mindazokat a személyeket, akik ez idő szerint politikai vétségeért, felségsértésért, összeesküvésért, zendülésért vagy más hasonló okból fogságban vannak, azonnal szabadon kell bocsátani. Mindazokat a személyeket, akik a december elsején történt események miatt igazságtalanságot szenvedtek, a görög kormány és a szövetségesek együttes vizsgálata után kártalanítani kell.

5. Az első hadtest parancsnokló tábornokát el kell mozdítani, ha csak be nem bizonyítja a görög kormány a szövetséges kormányoknak elégtételnnyújtását, hogy ezt a

rendszerabályt más tábornokkal szemben kell alkalmazni, aki a december elsején kiadott parancsért felelősséggel tartozik. (M. T. I.)

Az olasz kormány különvéleménye

Lugano, január 2. Az athéni olasz követ a görög kormánynak jegyzéket nyújtott át, kapcsolatban a francia, angol és orosz követ által megelőzően benyújtott jegyzékkel.

Lugano, január 2. A Stephani-ügynökség jelenti: Olaszország Görögországhoz intézett jegyzékében kijelenti, hogy ez alkalommal is szolidáris szövetségeseivel és csatlakozik azok követeléseivel, kivéve a 4-ik pontot. A szövetségesekkel ellentétben erre vonatkozólag Olaszország kijelenti, hogy ezek belső ügyekre vonatkoznak és nem alkotnak jogcímét a beavatkozáshoz.

A Corriere della Sera szerint Athénben az a nézet jutott felszínre, hogy a görög kormány bizonyos tárgyalások és tájékozódások után, az antant jegyzékét nagyobb kellemetlenségek elkerülése végett el fogja fogadni.

Török jelentés a Suez-csatornánál lefolyt harcokról.

Konstantinápoly, január 2. A főhadiszállás közli január 1-én:

Kaukázusi arcvonal: Ránk nézve kedvező lefolyású csatározások.

Az angolok azt híresztelik, hogy El Arisnál és Maktabánál nagy győzelmet arattak és tüllozzák a foglyok számát és a zsákmány nagyságát. Ezzel szemben megjegyezzük, hogy El Arist önként, harc nélkül üritettük ki. Maktabánál volt ugyan harc, a melynek folyamán előőrseink veszteségeit szenvedtek, de hogy az angolok sikere milyen volt, mutatja az is, hogy kénytelenek voltak Maktabából ismét kivonulni és visszahúzódni El Arisba. (M. T. I.)

Az angol király ujévi távirata Poincaré-hoz

London, január 1. V. György király az ujév alkalmából a következő táviratot küldte Poincaré elnöknek:

Elnök ur! Az ujesztendő ismét szoros szövetségben találja országainkat, harcban Európa függetlenségeért és a kisebb népekkel szemben való igazságosságért. A háboru győzelmes kimenetelében való teljes bizalommal imádkozom érte, hogy Ön, Elnök ur, erős és egészséges maradjon, hogy viselhesse nagy hivatalának felelősségét s hogy a nemes francia nemzet, amelynek fiai legutóbb oly meggyőző módon tettek tanúságot győzelmi akaratukról, a szövetséges fegyverek győzelme révén a békés fejlődés útjára jussanak, támadásokkal szemben védetten és szoros, állandó barátságban népemmel, a melyet a bajtársi érzés még szilárdabbá tett. (M. T. I.)

Esti német hivatalos jelentés.

BERLIN. A Wolff-ügynökség jelenti január 2-ikán este: Nyugaton és keleten nem történt különös esemény.